

har megen Stræf for det ærede Medlem fra Randers, men han er en saa fornuftig Mand, at han siger, at det ærede Medlem fra Randers stiller sig her paa en saa rimelig og fornuftig Maade, at vi komme nok overens i Smørspørgsmaalet. Det er noget ganske Mærkeligt at se. Det er Bevis for, at her dreier det sig ikke om Politik, ikke engang Socialpolitik. Men saa sagde det ærede Medlem en anden Ting, og derfor ønsker jeg at rette et bestemt Spørgsmaal til ham i den Anledning, som jeg haaber, han vil besvare. Han sagde til det ærede Medlem fra Standerborg (S. Sørensen), der havde talt om at gjøre Noget for at værne om Landbruget, at han, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) havde gjort Noget for Landbruget og Mere for Landbruget end det ærede Medlem — det maatte han vide — da han var en yngre Mand. Naar jeg finder Anledning til at tage denne Sag op, er det, fordi jeg ligesom det ærede Medlem fra Standerborg saa ogsaa maa regnes til Rekruterne, thi jeg er for det Første yngre i Aar end det ærede Medlem fra Standerborg og har kun været ganske saa Aar længere her i Salen; saa naar han skal regnes til de Yngre, maa jeg det ogsaa. Maa jeg nu tillade mig at spørge det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, hvad han har været med til at gjøre mere for Landbruget end det ærede Medlem fra Standerborg (Thorup: Det skal jeg gjerne sigel)? Ja, det ønsker jeg Oplysninger om. Det ærede Medlem skal ikke have Lov til at slippe saa let, og saa faae vi frem, hvilke store og gode Handlinger han har gjort i saa Henseende. Jeg, som gjerne vil følge med, beklager, hvis jeg ikke har gjort det, og derfor ønsker jeg netop at faae klarlagt, hvad det er for store og gode Handlinger, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds særlig har gjort, som det ærede Medlem fra Standerborg ikke har været med til, thi jeg begynder at blive ræd for, at jeg saa heller ikke har været med dertil.

Nu vil jeg slutte mine Bemærkninger med at minde om, at da vi behandlede denne Sag i Fjor, reiste jeg mig ogsaa her i Salen og udtalte mig for, at vi skulde kun beholde denne Lovs § 7, og jeg ønsker her ganske kort at klare mit Standpunkt, thi det,

vil jeg tilstaa, at dette, som jeg var tilfreds med i Fjor, er jeg ikke fornøiet med i Aar. Der er jo i Aar ligesom skabt en anden Lustning i Salen end i Fjor (Modsigelse). Jeg tyktes det nu, men det kan være, jeg tager fejl. Jeg er imidlertid berettiget til at sige, at der er ligesom en lidt anden Lustning, en ligesom en lidt mere fornuftigt Opfattelse — det være ikke sagt til Forkleinselse for den anden Side — der er ligesom noget mere landbrugsagtigt, noget mere bondst ved os i dette Spørgsmaal, end der var i Fjor. Vi vare jo komne saa vidt i denne Sag, at vi kunde sige, at vi var det første Land her i Europa, der havde begyndt med en Kunstsmørlov. Vi var det første Land i dette Opløb om Kunstsmørlove, selv om vi end ikke fik Alt, hvad vi ønskede. Nu mærkede jeg godt i Fjor, hvordan Situationen og Stemningen da var, og derfor troede jeg, at vi handlede bedst i Sagens Interesse den Gang ved at sige: Vi gif et Skridt i 1885, kunde vi nu komme et Skridt til i 1887, selv om vi ikke kom saa langt, som vi ønskede, saa var det dog altid Noget; og eftersom og saasom der er Medlemmer i denne Sal, som jeg paa det politiske Omraade har den største Agtelse for og er fuldstændig enig med i politisk Henseende, men som jeg vidste, havde en anden Opfattelse af denne Sag, saa mente jeg i Fjor, at vi, der ønskede at gaa videre, tjente Sagen bedst ved at moderere os saa meget, at vi kunde gjøre et Skridt fremad i den Retning, vi gjorde i 1885, og derfor stillede jeg mig paa det Standpunkt, at jeg sagde: Kunde vi faae de strænge Straffebestemmelser, Lovforslaget indeholder, kunde vi faae § 7, som siger, at Kunstsmørret ikke maa farves som Meierismør, for at Folk kunne se, hvad det er for Noget, de faae, og ikke blive narrede ved Fjorsalkning, saa var det altid et Skridt fremad, selv om vi ikke fik Alt, hvad vi ønskede; og naar saa — tænkte jeg — Du og dine Venner stille sig saa moderat, saa ville de fra den anden Side nok slaa saa meget af, at vi kunne mødes. Men det viste sig af den fremkomne Betænkning og Endringsforslagene, at det indskrænkede sig jo egentlig i Realiteten til, at vi fik nogle haardere Straffebestemmelser, men ellers beholdt vi, hvad vi havde. Nu forekommer Situationen mig at være en